

Nick de Kuyper wil zijn verantwoordelijkheid nemen nu hij eindelijk weer fit is. FOTO JEROEN KUIT

Rijker na avontuur in Ghana

Een chronische achillespeesontsteking hield Bevo-speler Nick de Kuyper (24) acht maanden van het handbalveld af. Nu is hij weer fit, met in zijn rugzak een bijzondere stage-ervaring in Ghana.

PANNINGEN
DOOR INGRID LEMMENS

Zijn ogen beginnen te stralen en er verschijnt een grote glimlach op zijn gezicht als Nick de Kuyper begint te vertellen over zijn stage in Ghana. „Ik ben daar echt een rijker mens geworden en heb een rotperiode kunnen afsluiten.”

Als student biomedische wetenschappen aan de Radboud Universiteit van Nijmegen ging de Brabander eind mei een maand naar het West-Afrikaanse land om onderzoek te doen naar het Ghanese zorgverzekeringsstelsel. Dat De Kuyper juist weg was tijdens de tweede en derde finalewedstrijd om de landstitel had alles te maken met het feit dat hij niet kon spelen vanwege zijn

langdurige blessure. Zijn afwezigheid op het veld vrat aan hem en hij voelde zich op sommige momenten doodongelukkig. Toch is de handdoek in de ring gooien nooit bij hem opgekomen. „Het was wel vaak heel moeilijk hoor om weer richting de sporthal te gaan en te weten dat je op de tribune moest zitten. Ik miste echt iets in mijn leven. Ik had een verstoord ritme doordat ik zoveel maanden niet kon handballen. Dat ik naar Ghana kon, was voor mij de manier om even te ontsnappen.”

Desondanks liet het handbal hem ook in Afrika niet helemaal los en speelde hij op een betonnen veldje in de hoofdstad Accra een potje handbal met lokale jongeren. „Via een Ghanese vriend, die zag dat ik de finalewedstrijd van Bevo keek via een krakkemikkige internetverbinding, kwam ik met Ghanese handballers in aanraking. Ik ging een training kijken en had eerlijk gezegd slechts een paar spelers verwacht, maar toen ik aankwam waren er al twaalf aan het warmlopen.”

Spontaan besluit De Kuyper te gaan meetrainen met de Ghanese handballers en in de tijd dat hij zich omkleedt, groeit het aantal naar dertig jongens en meisjes. „Dat was zo mooi, ik had überhaupt niet verwacht dat er zoveel mensen zouden handballen. Ze wilden zich natuurlijk extra bewijzen tegenover mij omdat ik was geïntroduceerd als een handbalinternational uit Ne-

derland, maar ze waren allesbehalve bang om mij aan te pakken.” De Kuyper speelt met zijn pet en haalt zijn hand door zijn haar. Zijn gedachten dwalen af naar Ghana. „Ik was echt aangenaam verrast. Ze kenden ook bijvoorbeeld aanvalspatronen en systemen die wij spelen bij Bevo.” Hij laat een paar foto's en

filmpjes vanaf zijn telefoon zien. „Het meest onder de indruk was ik wel van de cooling down. Dat was het allermooiste. Die deden ze allemaal samen, waarbij een speler voorop liep en aan het zingen en dansen was. De rest liep er achteraan. De saamhorigheid en teambeleving was zo anders dan bij ons in Nederland. Het was één grote familie en niemand werd kwaad op elkaar terwijl ze bloedje fanatiek waren.” Inmiddels is De Kuyper alweer een tijdje terug uit West-Afrika en volop in training bij Bevo met de nieuwe trainer Harold Nusser. Ondanks zijn langdurige afwezigheid wil hij direct zijn verantwoordelijkheid nemen. „Ik ben geen jonge speler meer als 24-jarige. Ik moet een volwassen handballer zijn die geen domme fouten mag maken. Ik eis van mezelf dat ik een bepaald niveau haal.” In een interview in deze krant vier jaar geleden zei De Kuyper te willen opstaan uit de schaduw van Ron Klemann. „Dat wil ik nog steeds, maar dan nu uit de schaduw van mezelf. Ik heb jarenlang in mijn eigen silhouet gestaan door tal van blessures. Dat moet nu klaar zijn.” Het seizoen van de Brabander is dan ook pas geslaagd als hij twee doelen heeft gehaald. „Ik wil blessurevrij blijven en met Bevo een prijs pakken.”

Ik heb jarenlang in mijn eigen silhouet gestaan door tal van blessures. Dat moet nu klaar zijn.

Nick de Kuyper